

ພຣະທຳດານເຢຣີ - ເລກທີໜຶ່ງຮ້ອຍຊາວເອັດ

ການເປີດເຜີຍໝາຍສຳຄັນແຫ່ງວັນສຸດທ້າຍ:

ການເຂົ້າໃຈຄຳຊົມຈຳຂອງພຣະຄຣິດກ່ຽວກັບຕົນໄມ້ແຫ່ງລະດູໃບໄມ້ບັງທຳລັງແຕກຍອດ

Jeff Pippenger

2024-03-07

ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົມຈຳປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໄປຍັງບັນດາຕົນໄມ້ທຳລັງແຕກໜຶ່ງໃນລະດູບ່ອນ, ເພື່ອວ່າເຂົາທັງຫຼາຍຈະເຂົ້າໃຈ "ໝາຍສຳຄັນ" ແລະນັ້ນສຳຄັນຂອງ "ໝາຍສຳຄັນ" ແຫ່ງວັນສຸດທ້າຍ.

"ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົມຈຳຊັບປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໃຫ້ເຝົ້າຄອຍສັງເກດໝາຍສຳຄັນແຫ່ງການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ

ແລະໃຫ້ຊົມຊົມຍິນດີເມື່ອເຂົາຈະໄດ້ເຫັນເຄື່ອງໝາຍບອກເຖິງການມາຂອງພຣະມະຫາກະສັດຂອງເຂົາ.

'ເມື່ອສົງເຫຼົ້າໄລ່ມືເກດຂຶ້ນ,' ພຣະອົງຕັດວ່າ, 'ຈົ່ງແຫຼ່ງໜ້າຂຶ້ນ ແລະຍົກສູ່ສະຖານທີ່ຂອງທ່ານຂຶ້ນ;

ເພາະການໄຖ່ຂອງທ່ານໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ.'

ພຣະອົງໄດ້ຊົມຈຳໃຫ້ຜູ້ຕິດຕາມຂອງພຣະອົງເບິ່ງຕົນໄມ້ໃນລະດູບານແຫ່ງລະດູໃໝ່ ແລະຕັດວ່າ:

'ເມື່ອມັນແຕກໜ່ວຍອອກມາ ພວກທ່ານກໍ່ເຫັນ ແລະຮູ້ໄດ້ດ້ວຍຕົນເອງວ່າ ລະດູຮ້ອນກໍ່ໃກ້ມາແລ້ວ.

ດັ່ງນັ້ນເໝືອນກັນ ເມື່ອພວກທ່ານເຫັນສົງເຫຼົ້າເກດຂຶ້ນ ຈົ່ງຮູ້ເຖິດວ່າ

ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າກໍ່ໃກ້ມາແລ້ວ.' ລູກ 21:28, 30, 31." The Great Controversy, 308.

"ໝາຍສຳຄັນ" ຂອງວັນສຸດທ້າຍ ໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ໃນຮູບແບບລ່ວງໜ້າໃນ "ໝາຍສຳຄັນ" ທີ່ໄດ້ປະກາດ ແລະນຳເຂົ້າການເຄື່ອນໄຫວຂອງທຸດສະຫວັນອົງທຳອິດ. "ໝາຍສຳຄັນ"

ເຫຼົ່ານັ້ນລວມມີການສັນສະເທືອນຂອງຜ້າສະຫວັນ, ແຕ່ໃຢ່ເອນໄດ້ຊີ້ບອກວ່າ "ໝາຍສຳຄັນ" ຂອງວັນສຸດທ້າຍ,

ຄວັນທີ່ຈະຄົ້ນຫາຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງອິສະຣາເອນ ແລະ ຈະບໍ່ພົບ, ເມື່ອພູມລືສຸດຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ລືສຸດເປັນນິດ,

ເພາະຈະບໍ່ມີຄົນຕ່າງດ້ວຍຄົນໃດຜ່ານເຂົ້າໄປໃນນາງອີກຕໍ່ໄປ, ການສັນສະເທືອນແຫ່ງອຳນາດຂອງຜ້າສະຫວັນ,

ຈະລວມມີການສັນສະເທືອນແຫ່ງອຳນາດຂອງແຜ່ນດິນໂລກດ້ວຍ. ຊົດສະເຕີໄວທໍ

ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງການສັນສະເທືອນແຫ່ງອຳນາດຂອງຜ້າສະຫວັນ ແລະ

ອຳນາດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ.

"ໃນວັນທີ 16 ທັນວາ 1848

ພຣະອົງໄດ້ປະທານນິຕິແກ່ຂ້າພະເຈົ້າເກືອບກັບການສັນຄອນຂອງອຳນາດແຫ່ງຜ້າສະຫວັນ.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ເມື່ອພຣະອົງຕັດວ່າ 'ຜ້າສະຫວັນ,' ໃນການປະທານໝາຍສຳຄັນທີ່ບັນທຶກໄວ້ໃນ

Matthew, Mark, ແລະ Luke, ພຣະອົງຊົງໝາຍເຖິງຜ້າສະຫວັນຈົ່ງ, ແລະເມື່ອພຣະອົງຕັດວ່າ

'ແຜ່ນດິນໂລກ' ພຣະອົງຊົງໝາຍເຖິງແຜ່ນດິນໂລກ. ອຳນາດແຫ່ງຜ້າສະຫວັນ ຄື ດວງອາທິດ, ດວງຈັນ,

ແລະດວງດາວ. ສົງເຫຼົ້າບໍ່ມີຄຳອະທິບາຍໃນຜ້າສະຫວັນ. ອຳນາດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ ຄື

ບັນດາສົງເຫຼົ້າທີ່ຄອຍຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.

ອຳນາດແຫ່ງຜ້າສະຫວັນຈະຖືກສັນຄອນໂດຍພຣະສຽງຂອງພຣະເຈົ້າ. ແລ້ວດວງອາທິດ, ດວງຈັນ,

ແລະດວງດາວຈະຖືກເຄື່ອນອອກຈາກບ່ອນຂອງມັນ. ສົງເຫຼົ້ານັ້ນຈະບໍ່ສູນຫາຍໄປ,

ແຕ່ຈະຖືກສັນຄອນໂດຍພຣະສຽງຂອງພຣະເຈົ້າ."

"ເມື່ອກຳໜົດໄດ້ລ່ອຍຂຶ້ນມາ ແລະປະທະກັນ. ບັນຍາກາດໄດ້ແຍກອອກ ແລະມວນຖອຍໄປ;

ແລ້ວພວກເຮົາກໍ່ສາມາດແຫຼ່ງເບິ່ງຂຶ້ນໄປຜ່ານຊ່ອງເປີດໃນ Orion ບ່ອນທີ່ສຽງຂອງພຣະເຈົ້າອອກມາ.

ນະຄອນບໍລິສຸດຈະລົງມາຜ່ານຊ່ອງເປີດນັ້ນ.

ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າບັນດາອຳນາດແຫ່ງໂລກບັນທຶກລັງຖືກສັນຄອນ

ແລະເຫດການຕ່າງໆເກີດຂຶ້ນຕາມລຳດັບ. ສົງຄາມ ແລະຂ່າວລືເລື່ອງສົງຄາມ, ດາບ, ຄວາມອຶດຫິວ, ແລະໂລກລະບາດ ເປັນສິ່ງທີ່ອົດທົນສູນຄອນອຳນາດແຫ່ງໂລກ; ຈາກນັ້ນ ສຽງຂອງພຣະເຈົ້າຈະສືບຄອນດວງອາທິດ, ດວງຈັນ, ແລະດວງດາວ, ແລະແຜ່ນດິນໂລກນັດ້ວຍ. ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າການສືບຄອນຂອງບັນດາອຳນາດໃນຢູໂຣບ ບໍ່ແມ່ນ, ດັ່ງທີ່ບາງຄົນສອນ, ການສືບຄອນຂອງບັນດາອຳນາດແຫ່ງຟັສະຫວັນ, ແຕ່ເປັນການສືບຄອນຂອງບັນດາຊາດທີ່ໄກດເຄັນ.” Early Writings, 41.

ການສືບສະເຫຼີມຂອງຟັສະຫວັນໃນພຣະທຳມັດທາຍ, ມາຣະໄກ ແລະ ລູກາ ເປັນຕົວແທນຂອງການສືບສະເຫຼີມແຫ່ງອຳນາດທັງຫຼາຍທີ່ປົກຄອງຟັສະຫວັນ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກແທນໄວ້ໂດຍດວງອາທິດ, ດວງຈັນ ແລະ ດວງດາວ. ອຳນາດຟ້າຍສະຫວັນທັງປວງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກສືບສະເຫຼີມ, ແລະໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດ “ໝາຍສຳຄັນ,” ຊຶ່ງໄດ້ນຳເຂົ້າມາ ແລະ ປະກາດການເຄື່ອນໄຫວຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ. ອຳນາດຟ້າຍສະຫວັນເຫຼົ່ານັ້ນຈະຖືກສືບສະເຫຼີມອີກຄັ້ງໃນໄລຍະການເຄື່ອນໄຫວຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ. ແຕ່ໃນການເຄື່ອນໄຫວຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມນັ້ນ, ບັນດາອຳນາດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກກໍ່ຈະຖືກສືບສະເຫຼີມດ້ວຍ. ອຳນາດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ ຄື ອຳນາດທັງຫຼາຍທີ່ປົກຄອງໂລກ. ໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ອຳນາດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ, ບໍ່ແມ່ນຟັສະຫວັນ, ໄດ້ຖືກສືບສະເຫຼີມ.

“ບັດນີ້ໄດ້ມີຖ້ອຍຄຳອອກມາຫຼັງ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປະກາດວ່າ ນະຄອນນິວຢອກຈະຖືກກວາດລ້າງໄປໂດຍຄືນນຳໃຫຍ່? ສິ່ງນີ້ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍເວົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າວ່າ, ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເບິ່ງຕົກອາຄານໃຫຍ່ໆທີ່ກຳລັງຖືກສ້າງຂຶ້ນຢູ່ນັ້ນ, ຊັ້ນແລ້ວຊັ້ນເລົ່າ, ‘ເຫດການອັນນຳສະພິກວິຫຼາຍປານໃດຈະເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະລຸກຂຶ້ນເພື່ອສືບສະເຫຼີມແຜ່ນດິນໂລກຢ່າງນຳສະພິກວິຫຼາຍ! ເມື່ອນັ້ນຖ້ອຍຄຳໃນ Revelation 18:1–3 ຈະສຳເລັດເປັນຈິງ.’ ພຣະທຳທັງໝົດໃນບົດທີສິບແປດຂອງ Revelation ເປັນຄຳເຕືອນເຖິງສິ່ງທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງເທິງໂລກ. ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງໂດຍສະເພາະກ່ຽວກັບວ່າ ສິ່ງໃດຈະມາເຖິງນະຄອນນິວຢອກ, ມີແຕ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ວັນໜຶ່ງຕົກອາຄານໃຫຍ່ໆທີ່ນັ້ນຈະຖືກໂຄ່ນລົງໂດຍການຫັນພຶກແລະການຄວ້າກັບ ຂອງລົດເດດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຈາກແສງສະຫວ່າງທີ່ໄດ້ປະທານແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ຄວາມພິນາດກຳລັງຢູ່ໃນໂລກ. ພຽງພຣະດຳລັດຄຳດຽວຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຽງການສຳຜັດຄົງດຽວແຫ່ງລົດອຳນາດອັນຊົງລະດັບຂອງພຣະອົງ, ແລະໂຄງສ້າງອັນມະຫາສານເຫຼົ່ານີ້ຈະພັງທະລາຍລົງ. ເຫດການຕ່າງໆຈະເກີດຂຶ້ນ ທີ່ຄວາມນຳສະພິກວິຫຼາຍຂອງມັນ ພວກເຮົາບໍ່ອາດຈົນຕະນາການໄດ້.” Review and Herald, July 5, 1906.

ໃນປະຫວັດຂອງພວກ Millerites ໜຶ່ງໃນໝາຍສຳຄັນທີ່ລູກາໄດ້ບັນທຶກໄວ້ຄື

“ຄວາມທຸກລຳບາກຂອງບັນດາປະຊາຊາດ.”

ບັນດາປະຊາຊາດເປັນຕົວແທນຂອງອຳນາດທີ່ປົກຄອງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ທຸກປະຊາຊາດໃນໂລກໄດ້ຖືກສືບສະເຫຼີມ ເມື່ອວິບັດປະການທີສາມໄດ້ເຂົ້າສູ່ປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ. ການສືບສະເຫຼີມທາງໂລກນັ້ນໄດ້ຖືກນຳສະເຫຼີມໃນລູກາ ບົດ 21, ແຕ່ບໍ່ໄດ້ໂດຍສຳນວນພຣະຄຳພີທີ່ວ່າ ການສືບສະເຫຼີມຂອງບັນດາອຳນາດແຫ່ງໂລກ. ມັນໄດ້ຖືກນຳສະເຫຼີມໂດຍວະລີວ່າ “ຄວາມທຸກລຳບາກຂອງບັນດາປະຊາຊາດ,” ດັ່ງທີ່ໄດ້ມາເຖິງບັນດາປະຊາຊາດໃນໂລກ ເມື່ອອາຄານໃຫຍ່ໆຂອງນິວຢອກຖືກທຳລາຍລົງ. “ຄວາມທຸກລຳບາກຂອງບັນດາປະຊາຊາດ” ໃນລູກາ ຄືການສືບສະເຫຼີມຂອງບັນດາອຳນາດແຫ່ງໂລກ, ແລະມັນໄດ້ສຳເລັດເປັນຈິງໃນປະຫວັດຂອງພວກ Millerites.

“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ບັນດາອຳນາດແຫ່ງໂລກບັດນີກຳລັງຖືກສັນສະເຫຼືອນ ແລະວ່າເຫດການຕ່າງໆກໍມາຕາມລຳດັບ. ສົງຄາມ ແລະຂ່າວລືລື່ອງສົງຄາມ, ດາບ, ການກັນດານອາຫານ, ແລະໂລກລະບາດ ເປັນສິ່ງທີ່ອົດທົນສະເຫຼືອນບັນດາອຳນາດແຫ່ງໂລກ; ຈາກນັ້ນ ພຣະສຸດສຽງຂອງພຣະເຈົ້າຈະສັນສະເຫຼືອນດວງອາທິດ, ດວງຈັນ, ແລະດວງດາວ, ແລະໂລກນີ້ດ້ວຍ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ການສັນສະເຫຼືອນຂອງບັນດາອຳນາດໃນຢູໂຣບນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນ, ດັ່ງທີ່ບາງຄົນສອນ, ການສັນສະເຫຼືອນຂອງບັນດາອຳນາດແຫ່ງສະຫວັນ, ແຕ່ມັນເປັນການສັນສະເຫຼືອນຂອງບັນດາຊາດທີ່ໂກດແຄ້ນ.” Early Writings, 41.

“ການສັນສະເຫຼືອນແຫ່ງອຳນາດຂອງບັນດາປະຊາຊາດທີ່ໂກດແຄ້ນ” ຄືກັບການສັນສະເຫຼືອນແຫ່ງ “ອຳນາດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ,” ດັ່ງທີ່ຖືກສະແດງໃນປະຫວັດຊ່ວງຕົ້ນຂອງ Adventism ໂດຍການສັນສະເຫຼືອນແຫ່ງ “ອຳນາດໃນຢູໂຣບ.” Uriah Smith ໄດ້ຊີ້ບອກວ່າ ສົງໃດກໍລັງເຮັດໃຫ້ອຳນາດໃນຢູໂຣບສັນສະເຫຼືອນໃນປີ 1838.

“ດັ່ງທີ່ໄລຍະເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງແກ [ທິ 6] ນີ້ໄດ້ລົ້ມຕົ້ນຂຶ້ນໂດຍການຍອມມອບອຳນາດເຂົ້າໄປ ໃນມືຂອງພວກເຕີກໂດຍຈັກກະພັດຄຣິດສະຕຽນແຫ່ງຕາເວັນອອກດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈ, ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຮົາກໍອາດສະຫຼຸບໄດ້ຢ່າງຊອບທຳວ່າ ການສັນສະເຫຼືອນຂອງມັນຈະຖືກໝາຍໄວ້ໂດຍການຍອມມອບອຳນາດ ນັ້ນຄືນອີກຄັ້ງເຂົ້າໃນມືຂອງພວກຄຣິດສະຕຽນໂດຍສຸດຕາມເຕັກນິກດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈ. ໃນປີ 1838 ຕຸຣະກີໄດ້ເຂົ້າໄປພົວພັນໃນສົງຄາມກັບອີຢິບ. ຝ່າຍອີຢິບເບີ້ຄວາມຈະໂຄ່ນລົ້ມອຳນາດຂອງຕຸຣະກີໄດ້. ເພື່ອປ້ອງກັນສົງຄາມ, ອຳນາດໃຫຍ່ທັງສີ່ແຫ່ງຢູໂຣບ ຄື ອັງກິດ, ຣັດເຊຍ, ອອສເຕຣຍ, ແລະ ປຣັຊເຊຍ, ໄດ້ເຂົ້າແຊກແຊງເພື່ອຄຳຈຸນລັດຖະບານຕຸຣະກີ. ຕຸຣະກີໄດ້ຍອມຮັບການແຊກແຊງຂອງພວກເຂົາ. ໄດ້ມີການປະຊຸມຂຶ້ນທີ່ລອນດອນ ຊຶ່ງໃນນັ້ນໄດ້ຮ່າງຄຳຂາດສຸດທ້າຍຂຶ້ນ ເພື່ອນຳໄປສະເໜີແກ່ Mehemet Ali, the Pacha of Egypt. ເປັນທີ່ປະຈຳກຸ່ມວ່າ ເມື່ອໃດຄຳຂາດສຸດທ້າຍນີ້ຖືກນຳໄປວາງໄວ້ໃນມືຂອງ Mehemet, ຊຸດຕາມຂອງອານາຈັກອົດໂຕມັນກໍຈະຖືກຝາກໄວ້ໃນມືຂອງອຳນາດຄຣິດສະຕຽນແຫ່ງຢູໂຣບ ໂດຍພາກປະຕິບັດ. ຄຳຂາດສຸດທ້າຍນີ້ໄດ້ຖືກນຳໄປວາງໄວ້ໃນມືຂອງ Mehemet ໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840! ແລະໃນວັນນັ້ນເອງ ສຸດຕາມໄດ້ສົ່ງບັນທຶກສະບັບໜຶ່ງເຖິງທຸດຂອງອຳນາດທັງສີ່ ສອບຖາມວ່າຄວນຈະເຮັດຢ່າງໃດ ຫາກ Mehemet ປະຕິເສດທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ພວກເຂົາໄດ້ສະເໜີໄວ້. ຄຳຕອບກໍຄືວ່າ ພຣະອົງບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງວິຕົກກັງວົນພຣະທັມເລື່ອງເຫດການໃດໆທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ; ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຈັດຕັ້ງມຮອງຮັບໄວ້ແລ້ວ. ໄລຍະເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ, ແລະໃນວັນນັ້ນເອງ ການຄວບຄຸມກົດຈະການຂອງມຸສະລິມໄດ້ຜ່ານເຂົ້າໄປໃນມືຂອງພວກຄຣິດສະຕຽນ, ຕາມຢ່າງພໍດີກັບທີ່ການຄວບຄຸມກົດຈະການຂອງຄຣິດສະຕຽນເຄີຍໄດ້ຜ່ານເຂົ້າໄປໃນມືຂອງພວກມຸສະລິມກ່ອນໜ້ານັ້ນ 391 ປີ ແລະ 15 ວັນ. ດັ່ງນັ້ນ ວິບັດທີ່ສອງຈຶ່ງໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ, ແລະແກ່ທີ່ກັກໄດ້ຢຸດສຽງລົງ.” Uriah Smith, Synopsis of Present Truth, 218.

ອິດສະລາມແຫ່ງວິບັດຄັ້ງທີສອງ ໄດ້ຜ່ານຈຸດສູງສຸດແຫ່ງອຳນາດຂອງຕົນໄປແລ້ວ ຊຶ່ງຕາມພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ ຈະຕ້ອງດຳລົງຢູ່ເປັນເວລາສາມຮ້ອຍເກົ້າສິບເອັດປີ ແລະ ສິບຫ້າມື້. ແຕ່ໃນທົດສະວັດ 1830 ອີຢິບກໍລັງພະຍາຍາມສະຖາປະນາຄາລິຟາດຂຶ້ນໃໝ່ໃນອີຢິບ ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການດຳເນີນຈຳນວນໃຫຍ່ຄັ້ງທີສອງໃນປະຫວັດສາດມຸສລິມຕົວປະ. ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງສົງຄາມອິດສະລາມທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນອີກ ກໍລັງເຮັດໃຫ້ບັນດາມະຫາອຳນາດແຫ່ງເອີຣົບສັນສະເຫຼືອນດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວ. ຕະຫຼອດຫຼາຍທົດສະວັດ ວິກິດການທີ່ອິດສະລາມຈະຈຸດສົງຄາມຂອງຕົນຂຶ້ນອີກ ໄດ້ຖືກນັກປະຫວັດສາດ ແລະ ນັກຂ່າວໃນຊ່ວງປີເຫຼົ່ານັ້ນ ເອີ້ນວ່າ “ຄຳຖາມຕາເວັນອອກ.” ສົງຄາມຂອງບັນດາລູກຫຼານແຫ່ງຕາເວັນອອກ ໄດ້ຖືກດຳເນີນມາເປັນເວລາຫຼາຍສະຕະວັດຕໍ່ຕໍ່ກັນຊາດຕ່າງໆແຫ່ງເອີຣົບ ພ້ອມໄດ້ຮັບສາສະໜາຂອງຕົນມາຈາກຄຣິສຕະຈັກໂຣມັນ. ໃນປີ 1838,

“ຄວາມທຸກລຳບາກຂອງບັນດາປະຊາຊາດ,” ທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ກ່າວເຖິງ
ເປັນຕົວແທນຂອງການສັນຄອນຂອງບັນດາປະຊາຊາດທີ່ຕັ້ງໄປດ້ວຍຄວາມພໍໃຈ
ອັນເກີດຈາກສົງຄາມທີ່ອິດສະລາມໄດ້ນຳມາຕໍ່ຕ້ານຈັກກະພັດໂຣມັນໃນອະດີດ.

“ໂດຍ [ການບ່ອຍ] ທຸດສະຫວັນທັງສອງທຶກຖືກຜູກມັດຢູ່ໃນແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ ຢູ່ເຟຣຕີສ ນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໃຈວ່າ
ບັນດາພຣະເຈົ້າກຳລັງຈະຍອມໃຫ້ສີຊາດຫຼັກທຶກຈັກກະພັດອອດໂຕມັນໄດ້ບໍ່ກອບຂຶ້ນຈາກພວກນັ້ນ,
ຊຶ່ງໄດ້ພະຍາຍາມໂດຍສູນເປົ່າທີ່ຈະພິສູດຈັກກະພັດຕາເວັນອອກທີ່ນະຄອນສະແຕນຕ໌ໃນເປີນ,
ແລະໄດ້ຄົບໜ້າພຽງເລັກນ້ອຍໃນການພິສູດເອຣົບ, ບັນດາທີ່ໃຫ້ເຂົ້າຢຶດຄອນສະແຕນຕ໌ໃນເປີນ ແລະ
ແຜ່ລາມເຂົ້າໄປທົ່ວ ແລະ ພິສູດເອຣົບໜຶ່ງສ່ວນສາມ,
ຊຶ່ງນັ້ນແມ່ນຂໍ້ເທັດຈິງໃນປະມານກາງສັດຕະວັດທີສິບຫ້າ.” Works of William Miller, Volume 2,
121.

ຄວາມທຸກລຳບາກຂອງບັນດາປະຊາຊາດໃນເຫດການທີ່ບັນທຶກໄວ້ໃນພຣະທຳລູກາແມ່ນ “ດ້ວຍຄວາມສັບສົນ;
ທະເລແລະຄົນຟອງຄຳຮາມ,” ແລະກັບມະນຸດທັງຫຼາຍທີ່ “ໃຈຫາຍໄປເພາະຄວາມຍ້ານກົວ,
ແລະເພາະການຄອຍເບິ່ງສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງໂລກ.” ຄວາມສັບສົນຂອງບັນຫາຕາເວັນອອກໄດ້ດຳເນີນ
ຕໍ່ໄປໃນການກ່າວນັບດາອຳນາດຂອງໂລກຕະຫຼອດໄປຈົນເຂົ້າສູ່ສັດຕະວັດທີສິບຫ້າ,
ແລະສັນຍາລັກຂອງຄວາມທຸກລຳບາກນັ້ນກໍຄື “ມະນຸດທັງຫຼາຍໃຈຫາຍໄປເພາະຄວາມຍ້ານກົວ” ແລະ
“ທະເລແລະຄົນຟອງຄຳຮາມ.”

“ການປະທັບຕາບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້ານີ້
ເປັນສິ່ງດຽວກັນກັບທີ່ໄດ້ຖືກສຳແດງແກ່ເອເຊກຽນໃນນິມິດ.
ໂຢຮັນໄດ້ເປັນພະຍານແຫ່ງການສຳແດງອັນນຳຕົກຕະລົງຢ່າງຍິ່ງນັ້ນດ້ວຍ. ທ່ານໄດ້ເຫັນທະເລ
ແລະຄົນຟອງຄຳຮາມ, ແລະຈິດໃຈຂອງມະນຸດທັງຫຼາຍອ່ອນແອລົງດ້ວຍຄວາມຍ້ານກົວ.
ທ່ານໄດ້ເຫັນແຜ່ນດິນໂລກສັນສະເຫຼີນ, ແລະພູເຂົາຖືກພັດເຂົ້າໄປໃນທ່າມກາງທະເລ
(ຊຶ່ງກຳລັງເກີດຂຶ້ນຢ່າງແທ້ຈິງ), ນ້ຳໃນນັ້ນຄຳຮາມ ແລະບັນບ່ວນ,
ແລະພູເຂົາສັນສະເຫຼີນດ້ວຍການພອງຕົວຂອງນ້ຳນັ້ນ. ທ່ານໄດ້ຖືກສຳແດງໃຫ້ເຫັນພະຍາດລະບາດ,
ໂລກລະບາດ, ຄວາມອຶດຫິວ, ແລະຄວາມຕາຍ ກຳລັງປະຕິບັດພາລະກິດອັນນຳສະຫວັນກົວຂອງພວກມັນ.”
Testimonies to Ministers, 445.

ເມື່ອໂຢຮັນໄດ້ຮັບການສະແດງເຖິງການປະທັບຕາຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີສົບສີພັນ,
ທ່ານໄດ້ເຫັນຄວາມທຸກລຳບາກຂອງບັນດາປະຊາຊາດ, ດັ່ງທີ່ຖືກແທນຄວາມໂດຍທະເລແລະຄົນທີ່ຄຳຮາມ,
ແລະໃຈຂອງມະນຸດກໍຫມົດແຮງລົງເພາະຄວາມຍ້ານກົວ,
ແລະນັ້ນກໍແມ່ນການປະທັບຕາອັນດຽວກັນທີ່ເອເຊກຽນໄດ້ຮັບການສະແດງໃນບົດທີ່ເກົ່າ.
ເອເຊກຽນໄດ້ຮັບການສະແດງເຖິງອົງປະກອບພາຍໃນຂອງການປະທັບຕາ
ແລະໂຢຮັນໄດ້ຮັບການສະແດງເຖິງອົງປະກອບພາຍນອກທີ່ກ່ຽວເນື່ອງກັບການປະທັບຕາ. ໂຢຮັນໄດ້ເຫັນວ່າກາ
ນທຳໃຫ້ບັນດາປະຊາຊາດໂກດເຄື່ອງນັ້ນກ່ຽວພັນກັບການປະທັບຕາຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີສົບສີພັນ, ແລະການທຳ
ໃຫ້ບັນດາປະຊາຊາດໂກດເຄື່ອງນັ້ນກໍແມ່ນຄວາມທຸກລຳບາກຂອງບັນດາປະຊາຊາດຕາມທຸກກາກ່າວໄວ້
ຊຶ່ງຖືກລະບຸໃນທາງປະຫວັດສາດວ່າເປັນບັນຫາຕາເວັນອອກ. ໂຢຮັນໄດ້ຮັບການສະແດງວ່າ
ອິດສະລາມຂອງວິບັດຄົງທີ່ສາມ ແມ່ນເຄື່ອງໝາຍພາຍນອກຂອງການປະທັບຕາຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີສົບສີພັນ.

“ເວລາປະຈຸບັນເປັນເວລາແຫ່ງຄວາມສົນໃຈອັນທົ່ວມາກັບສຳລັບຜູ້ມີຊີວິດທັງປວງ.
ຜູ້ປົກຄອງແລະລັດບຸລຸດ, ບຸກຄົນຜູ້ດຳລົງຕຳແໜ່ງແຫ່ງຄວາມໄວ້ວາງໃຈແລະອຳນາດ,
ຊາຍແລະຍິງຜູ້ມີຄວາມຄິດໃນທຸກຊັ້ນວັນນະ,
ລ້ວນຈົບຈອງຄວາມສົນໃຈຂອງຕົນໄປຍັງເຫດການທີ່ກຳລັງເກີດຂຶ້ນຮອບຕົວເຮົາ.
ພວກເຂົາກຳລັງເຝົ້າມອງຄວາມສຳພັນອັນຕັ້ງຄຽດແລະບໍ່ສະຫງົບທີ່ດຳລົງຢູ່ທ່າມກາງບັນດາປະຊາຊາດ.

ພວກເຂົາສັງເກດເຫັນຄວາມເຂັ້ມຂົນອັນກຳລັງເຂົ້າຄອບງຳທຸກອົງປະກອບແຫ່ງໂລກນີ້,
ແລະພວກເຂົາກຮູ້ຮູ້ວ່າ ບາງສິ່ງທີ່ຢືນໃຫຍ່ແລະເດັດຂາດກຳລັງຈະບັງເກດເຫັນ—ວ່າໂລກກຳລັງຢືນຢູ່ປາກຂ
ອບແຫ່ງວົກດີອັນໃຫຍ່ຫຼວງຫາທິສຸດ.”

“ບັດນີ້ ບັນດາທູດສະຫວັນກຳລັງຍັບຢັ້ງລົມແຫ່ງການຂັດແຍ້ງໄວ້ ເພື່ອມັນຈະບໍ່ພັດ
ຈົນກວ່າໂລກຈະໄດ້ຮັບຄຳເຕືອນເຖິງຫາຍະນະທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງຂອງຕົນ; ແຕ່ພາຍກຳລັງກໍ່ຕົວຂຶ້ນ
ພ້ອມທີ່ຈະປະທຸລົງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ;
ແລະເມື່ອພຣະເຈົ້າຈະຊົງສັ່ງໃຫ້ທູດສະຫວັນຂອງພຣະອົງປ່ອຍລົມເຫຼົ່ານັ້ນ
ຈະມີພາບແຕ່ງການຂັດແຍ້ງຢ່າງທີ່ບໍ່ມີປາກກາດຕໍ່ມາໃນສາມາດພັນລະນາໄດ້.”

“ພຣະຄຳພີ, ແລະພຣະຄຳພີເທົ່ານັ້ນ, ໃຫ້ທັດສະນະອັນຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບສິ່ງເຫຼົ່ານີ້.
ໃນນັ້ນໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍເຖິງສາກສຸດທ້າຍອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນປະຫວັດສາດໂລກຂອງພວກເຮົາ,
ເຫດການທີ່ບັນທຶກກຳລັງທອດເຖິງຂອງມັນມາກ່ອນແລ້ວ,
ສຽງແຫ່ງການເຂົ້າມາໃກ້ຂອງມັນເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກສັ່ນສະເທືອນ
ແລະໃຫ້ຈິດໃຈຂອງມະນຸດຫມົດແຮງລົງເພາະຄວາມຍ້ານກົວ.” Education, 179, 180.

ໃນລູກາ ບົດທີ 21 ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງຊີ້ບອກເຖິງ “ໝາຍສຳຄັນ” ທີ່ໄດ້ເປັນການນຳເຂົ້າສູ່ຂະບວນການມື້ເລີ່ມຕົ້ນ,
ແລະ “ໝາຍສຳຄັນ” ທັງຫມົດນັ້ນ, ຕາມທີ່ຊົດສະເຕີໄວທ໌ໄດ້ກ່າວໄວ້, ໄດ້ສຳເລັດຄົບຖ້ວນແລ້ວ.
ແຜ່ນດິນໄຫວລົ້ນອອກ, ວັນມືດຄຳ, ດາວທີ່ຕົກລົງ, ແລະຄວາມທຸກຮ້ອນຂອງບັນດາປະຊາຊາດ,
ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງການສັ່ນຄອນແຫ່ງອຳນາດຂອງໂລກ ອັນໄດ້ສຳເລັດໂດຍອິດສະລາມ
ໃນຄວາມຫວາດກົວທີ່ເກີດຈາກບັນຫາຕາເວັນອອກ, ລ້ວນແຕ່ໄດ້ສຳເລັດແລ້ວທັງສິ້ນ. “ໝາຍສຳຄັນ”
ຂອງມື້ເລີ່ມຕົ້ນ ຍັງລວມມີການທີ່ບຸດມະນຸດສະເດັດມາພ້ອມກັບເມກ
ຊຶ່ງໄດ້ສຳເລັດຕາມລຳດັບອັນຖືກຕ້ອງທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງປະທານ “ໝາຍສຳຄັນ” ເຫຼົ່ານັ້ນໄວ້, ເພາະວ່າຫຼັງຈາກຄ
ວາມທຸກຮ້ອນຂອງບັນດາປະຊາຊາດໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍການຖືກຫຍັບຢັ້ງອຳນາດສູງສຸດຂອງອົດໂຕມັນໃນປີ
1840, ພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດເຂົ້າສູ່ສະຖານບໍລິສຸດທິສຸດໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844, ແລະເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາ
ພຣະອົງກໍ່ສະເດັດມາພ້ອມກັບເມກ.

“ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມີຜູ້ໜຶ່ງຄ້າຍກັບບຸດແຫ່ງມະນຸດ ມາກັບເມກແຫ່ງຜ້າສະຫວັນ ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ມາເຖິງຜູ້ຊົງຊະລາແຫ່ງວັນການ, ແລະ ເຂົາທັງຫຼາຍໄດ້ນຳພຣະອົງເຂົ້າມາໃກ້ຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ. ແລະ
ໄດ້ຊົງປະທານການປົກຄອງ ແລະ ສະຫງ່າຮາສີ ແລະ ອານາຈັກແກ່ພຣະອົງ, ເພື່ອໃຫ້ຊົນຊາດທັງປວງ
ປະຊາຊາດທັງຫຼາຍ ແລະ ພາສາທັງປວງ ໄດ້ຮັບໃຊ້ພຣະອົງ:
ການປົກຄອງຂອງພຣະອົງເປັນການປົກຄອງນິລັນດອນ ຊຶ່ງຈະບໍ່ຜ່ານພົ້ນໄປ.’ ດານເຮອນ 7:13, 14.
ການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດທີ່ພົ້ນລະນາໄວ້ທີ່ນີ້ ບໍ່ແມ່ນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະອົງສູ່ໂລກ.
ພຣະອົງສະເດັດມາຫາຜູ້ຊົງຊະລາແຫ່ງວັນການໃນສະຫວັນ ເພື່ອຮັບການປົກຄອງ ແລະ ສະຫງ່າຮາສີ ແລະ
ອານາຈັກ ຊຶ່ງຈະຖືກປະທານແກ່ພຣະອົງເມື່ອສິ້ນສຸດພາລະກິດຂອງພຣະອົງໃນຖານະຜູ້ກາງ.
ການສະເດັດມານີ້ແຫຼະ ແລະ ບໍ່ແມ່ນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະອົງສູ່ໂລກ
ທີ່ໄດ້ຖືກພະຍາກອນໄວ້ວ່າຈະເກີດຂຶ້ນເມື່ອສິ້ນສຸດ 2300 ວັນ ໃນປີ 1844.
ມີທູດສະຫວັນເປັນຂະບວນຕົດຕາມ, ພຣະມະຫາປະໄລຫົດອົງຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພວກເຮົາ
ເຂົ້າສູ່ບ່ອນບໍລິສຸດທິສຸດ ແລະ ທີ່ນັ້ນພຣະອົງປະກົດຕໍ່ໜ້າພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ
ເພື່ອຊົງກະທຳກິດຈະການສຸດທ້າຍແຫ່ງການປະຕິບັດພຣະລາຊະກິດຂອງພຣະອົງເພື່ອມະນຸດ—ຄື
ເພື່ອປະກອບພາລະກິດແຫ່ງການພິພາກສາໂຕສ່ວນ ແລະ
ເພື່ອກະທຳການລົບບາບໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນທີ່ຖືກສະແດງວ່າມີສິດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການນັ້ນ.” The
Great Controversy, 479.

“ໝາຍສຳຄັນ” ທີ່ກ່ຽວພັນກັບປະຫວັດສາດຂອງພວກມັນໄດ້ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງ “ໝາຍສຳຄັນ” ທີ່ກ່ຽວພັນກັບປະຫວັດສາດຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສັກສິນສຳພັນ.

ເມື່ອພຣະຄຣິດຊົງປະທານພະຍານທິສອງແກ່ເຫດການທາງປະຫວັດສາດຜ່ານຄຳອຸປະມານນັ້ນ,

ພຣະອົງຊົງຊີ້ນຳພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄປຫາ “ຕົ້ນໄມ້ທີ່ກຳລັງແຕກໜຶ່ງໃນລະດູບານ.”

ພຣະອົງຊົງແຈ້ງແກ່ພວກເຂົາວ່າ ເມື່ອຕົ້ນໄມ້ໄລົ້ມແຕກໜຶ່ງ

ພວກເຈົ້າກໍຮູ້ວ່າພວກເຈົ້າຢູ່ໃກ້ຈຸດສິ້ນສຸດຂອງໂລກແລ້ວ,

ແລະວ່າຄົນລຸ້ນທີ່ເຫັນຕົ້ນໄມ້ແຕກໜຶ່ງໃນລະດູບານນັ້ນ

ຈະມີຊີວິດຢູ່ເພື່ອໄດ້ເຫັນຜ້າສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກຜ່ານພົ້ນໄປ

ໃນໄພແຫ່ງການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະອົງ.

ເມື່ອມັນແຕກໜຶ່ງອອກມາບັດນີ້, ພວກທ່ານກໍເຫັນ ແລະຮູ້ໄດ້ດ້ວຍຕົນເອງວ່າ

ລະດູຮ້ອນໃກ້ຈະມາເຖິງແລ້ວ. ສັນໃດກໍສັນນັ້ນ, ເມື່ອພວກທ່ານເຫັນເຫດການເຫຼົ່ານີ້ບັງເກີດຂຶ້ນ,

ຈົ່ງຮູ້ເຖິງວ່າ ແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າໃກ້ຈະມາເຖິງແລ້ວ. ເຮົາບອກຄວາມຈິງແກ່ພວກທ່ານວ່າ

ຄົນຊົ່ວອາຍຸນີ້ຈະບໍ່ລ່ວງພົ້ນໄປ ຈົນກວ່າເຫດການທັງສິ້ນນີ້ຈະສຳເລັດ.

ຜ້າສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກຈະລ່ວງພົ້ນໄປ; ແຕ່ຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາຈະບໍ່ລ່ວງພົ້ນໄປ. ລູກ 21:30–33.

ດັ່ງນັ້ນ ຄຳຖາມຈົງກາຍເປັນວ່າ, “ຕົ້ນໄມ້ໄລົ້ມແຕກໜຶ່ງເມື່ອໃດ?” ຜົນບາຍລະດູໄດ້ລົ້ມຕົກບອຍລົງໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ຊົງຕາມພຣະທຳອີຊາຍາແລ້ວ ຄື “ວັນນັ້ນ” ແຫ່ງ “ລົມແຮງ” ຂອງພຣະເຈົ້າ “ໃນວັນແຫ່ງລົມຕາເວັນອອກ.”

ໃນຂອບເຂດອັນພິເສດ ເມື່ອພຣະອົງໃຫ້ມັນແຕກໜຶ່ງອອກ ພຣະອົງຈະຊົງໂຕ້ຖຽງກັບມັນ;

ພຣະອົງຊົງຫັກຫຳມລົມອັນຮຸນແຮງຂອງພຣະອົງໃນວັນແຫ່ງລົມຕາເວັນອອກ. ສະນັ້ນ

ຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງຢາໂຄບຈະຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍ່ລົ້ມລຸ້ນ; ແລະນັ້ນແມ່ນຜົນທັງໝົດແຫ່ງການກຳຈັດບາບຂອງເຂົາ;

ເມື່ອເຂົາເຮັດໃຫ້ຫົນທັງໝົດຂອງແຫ່ນບູຊາເປັນເໝືອນຫົນບຸນຂາວທຶກທຸບໃຫ້ແຕກເປັນຊຸ້ງ,

ບັນດາເສົາສັກສິດ ແລະຮູບຄຳລົບຈະບໍ່ອາດຕັ້ງຢູ່ໄດ້. ແຕ່ນະຄອນທີ່ມີບ້ອມປ້ອງກັນຈະກາຍເປັນທີ່ຮ້າງເບົ້າ,

ແລະທີ່ອາໄສຈະຖືກປະຖົມ ແລະຖືກປ່ອຍໄວ້ດັ່ງຖົນກັນດານ: ທີ່ນັ້ນລູກງົວຈະຫາກິນ, ແລະຈະນອນລົງທີ່ນັ້ນ,

ແລະກິນກິ່ງງ່າຂອງມັນໃຫ້ໝົດ. ເມື່ອກິ່ງງ່າຂອງມັນແຫ້ງໜຶ່ງ ມັນຈະຖືກຫັກອອກ: ພວກຜູ້ຍິງຈະມາ

ແລະເອົາມັນໄປເຜົາໄຟ: ເພາະພວກເຂົາເປັນຊົນຊາດທີ່ຂາດຄວາມເຂົ້າໃຈ: ສະນັ້ນ

ພຣະອົງຜູ້ຊົງສ້າງພວກເຂົາຈະບໍ່ຊົງເມດຕາພວກເຂົາ,

ແລະພຣະອົງຜູ້ຊົງປັບແຕ່ງພວກເຂົາຈະບໍ່ຊົງສະແດງຄວາມໃຜດປານຕໍ່ພວກເຂົາ.

ແລະໃນວັນນັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນວ່າ ພຣະເຢຣີວາຈະຊົງຕືຮອງເຂົ້າຕັ້ງແຕ່ຊ່ອງແມ່ນ້ຳໄປເຖິງຫ້ວຍນ້ຳແຫ່ງອີຢິບ,

ແລະພວກເຈົ້າຈະຖືກຮວບຮວມມາທີ່ລີເຄ ໃອ ບຸດທັງຫລາຍຂອງອົດສະຣາເອນ.

ແລະໃນວັນນັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນວ່າ ແກອັນໃຫຍ່ຈະຖືກເປົ່າຂຶ້ນ,

ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ຮັບຈະພົ້ນໄປໃນແຜ່ນດິນອັດຊີເຮຍ, ແລະພວກທີ່ຖືກຂັບໄລ່ອອກໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ,

ຈະມາ ແລະຈະນະມັດສະການພຣະເຢຣີວາທີ່ພົບລືສຸດໃນເຢຣູຊາເລັມ. ເອຊາຍາ 27:8–13.

ຜົນບາຍໄດ້ລົ້ມຕົກບອຍລົງຢ່າງວັດສ່ວນໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001,

ແລະການໂຕ້ວາທະກ່ຽວກັບຂ່າວສານແຫ່ງຜົນບາຍ ແລະ ຂ່າວສານບອກແຫ່ງສັນຕິພາບແລະຄວາມປອດໄພ

ກໍໄດ້ລົ້ມຂຶ້ນ. ປະຫວັດຂອງການໂຕ້ວາທະນັ້ນແມ່ນບ່ອນທີ່ຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງຢາໂຄບຖືກນຳອອກໄປ (ຊຳລະລ້າງ,

ໝາຍຄວາມວ່າ ຖືກລົບລ້າງໂດຍການຊົດໃຊ້). ປະຫວັດແຫ່ງການໂຕ້ວາທະນັ້ນ,

ຊົງເປັນການໂຕ້ວາທະຂອງຮາບາກຸກ, ແມ່ນຊ່ວງເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາຂອງໜຶ່ງແສນສັກສິນສຳພັນ, ຊົງສິ້ນ

ສຸດລົງດ້ວຍການທີ່ເຮັດເວັນຕົກດ້ວຍທີ່ຈັດແຫ່ງລາໂອດີເຊຍຖືກຄາຍອອກຈາກພຣະໂອດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

າ, ເພາະວ່າມັນ, ດັ່ງ “ນະຄອນທີ່ມີບ້ອມປ້ອງກັນ,” ຈະກາຍເປັນທີ່ຮ້າງເບົ້າ,

ເພາະມັນໄດ້ກາຍເປັນນະຄອນຂອງຊົນຊາດທີ່ຂາດຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ພົບຄວາມເມດຕາ ຫຼືພຣະຄຸນ.

ໃນເວລານັ້ນ “ສຽງທີສອງ” ຂອງພຣະນິມົດບົດທີ່ສືບແບດ ຈະເປົ່າແກອັນໃຫຍ່, ຊົງແມ່ນແຕກທີ່ຈັດ ແລະ

ວິບັດຄັງທິສາມ, ແລະຝູງແກະອັນຂອງພຣະເຈົ້າຈະມາ ແລະ ນະມັດສະການຢູ່ທີ່“ເຢຣູຊາເລັມ”, ຈົ່ງຈະໄດ້ກ້າຍເປັນຂະບວນການຂອງຄຣິສຕະຈັກຜູ້ມີໃຊ້.

ວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ຊື້ອກວ່າຊົ່ວຄາວຂອງປະຫວັດສາດໂລກໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ, ແລະມີແຕ່ຜູ້ທີ່ຮັບຮູ້ຕົນໄມ້ທີ່ກຳລັງແຕກຫັກໃນລະດູບານເທົ່ານັ້ນ ຈົ່ງຈະໄດ້ຮັບຜົນທີ່ກຳລັງເຮັດໃຫ້ຕົນໄມ້ນັ້ນແຕກຫັກ. ມີແຕ່ຜູ້ທີ່ຮັບຮູ້ວ່າ ອິດສະລາມແຫ່ງວິບັດຄັງທິສາມ ແມ່ນສົງຄົມທີ່ມາເຖິງການມາເຖິງຂອງຜົນປາຍລະດູ ແລະການປະທັບຕາຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສົໜິນສີຟ້ນ ຈົ່ງຈະຢູ່ໃນກຸ່ມນັ້ນ.

“ມີແຕ່ຜູ້ທີ່ດຳເນີນຊີວິດສອດຄ່ອງກັບແສງສະຫວ່າງທີ່ຕົນໄດ້ຮັບເທົ່ານັ້ນ ຈົ່ງຈະໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງທີ່ຍິ່ງກວ່າ.
ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ກ້າວໜ້າຂຶ້ນທຸກວັນໃນການສະແດງອອກແຫ່ງຄຸນທຳຄຣິດສະຕຽນທີ່ມີຊີວິດແລະເຄືອນໄຫວ ພວກເຮົາຈະບໍ່ຮັບຮູ້ການສຳແດງພຣະອົງຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃນຜົນປາຍ.
ມັນອາດກຳລັງຕົກລົງເທິງໃຈທັງໝົດຮອບຂ້າງພວກເຮົາ
ແຕ່ພວກເຮົາຈະບໍ່ສາມາດແຍກແຍະຫຼືຮັບມັນໄດ້.” Testimonies to Ministers, 507.

“ພວກເຮົາຈະຕ້ອງບໍ່ຄອຍຖ້າຜົນປາຍລະດູ, ມັນກຳລັງມາເຖິງເໝືອນທຸກຄົນທີ່ຈະຍອມຮັບ ແລະ ນຳເອົານ້ຳຄ້າງ ແລະ ຫຳຜົນແຫ່ງພຣະຄຸນທີ່ຕົກລົງເໝືອນພວກເຮົາໄປໃຊ້.
ເມື່ອພວກເຮົາເກັບຮອບຮວມເສດສ່ວນແຫ່ງແສງສະຫວ່າງ,
ເມື່ອພວກເຮົາສຳນຶກຄຸນຄ່າໃນພຣະເມດຕາອັນແນ່ນອນຂອງພຣະເຈົ້າ,
ຜູ້ຊົງຊົງພໍພຣະທັມໃຫ້ພວກເຮົາວາງໃຈໃນພຣະອົງ, ແລ້ວທຸກພຣະສັນຍາຈະສຳເລັດເປັນຈິງ.
‘ເພາະດັ່ງທີ່ເຜ່ນດິນງອກໜຶ່ງຂອງມັນອອກມາ, ແລະ
ດັ່ງທີ່ສ່ວນເຮັດໃຫ້ສົງຄົມຫວ່ານໄວໃນນັ້ນແຕກງອກຂຶ້ນ; ດັ່ງນັ້ນ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງໃຫ້ຄວາມຊອບທຳ
ແລະ ການສັນລະເສີນ ແຕກງອກຂຶ້ນຕໍ່ໜ້າບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງ’ (Isaiah 61:11).
ແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດຈະຕ້ອງແຕ້ມໄປດ້ວຍພຣະສິລິຂອງພຣະເຈົ້າ.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 984.

ພວກເຮົາຈະດຳເນີນການສຶກສານິຕິໄປໃນບົດຄວາມຕໍ່ໄປ.

“ຖ້າຜູ້ທີ່ສາມາດຊ່ວຍເຫຼືອໃນ——ບໍ່ຖືກບຸກໃຫ້ຮູ້ສຶກເຖິງໜ້າທີ່ຂອງຕົນ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ຮັບຮູ້ພຣະກິດຂອງພຣະເຈົ້າເມື່ອສຽງຮ້ອງດັງແຫ່ງທູດສະຫວັນອົງທິສາມຖືກໄດ້ຍິນ.
ເມື່ອຄວາມສະຫວ່າງສ່ອງອອກໄປເພື່ອສ່ອງແຈ້ງແຜ່ນດິນໂລກ,
ແທນທີ່ຈະຂຶ້ນມາຊ່ວຍໃນພຣະກິດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ພວກເຮົາຈະຢາກຜູກມັດພຣະກິດຂອງພຣະອົງໄວ້ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແນວຄິດອັນຄັບແຄບຂອງຕົນ.
ຂ້າພະເຈົ້າຂໍບອກທ່ານວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງກະທຳໃນພຣະກິດສຸດທ້າຍໃນວິທີການທີ່ຍືນຍົງອອກເໝືອນ
ລະບຽບທຳມະດາຂອງສິ່ງຕ່າງໆຢ່າງຫຼາຍ, ແລະໃນວິທີທີ່ຈະຂັດກັບການວາງແຜນຂອງມະນຸດທຸກຢ່າງ.
ຈະມີບາງຄົນຢູ່ໃນທຳມະການພວກເຮົາທີ່ຈະຕ້ອງການຄວບຄຸມພຣະກິດຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ສະເໝີ,
ຖືງຂັ້ນຈະບັນຊາແມ່ນກະທຳທີ່ວ່າຄວນຈະດຳເນີນການເຄືອນໄຫວໃດແດ່ ເມື່ອພຣະກິດດຳເນີນໄປຂ້າງໜ້າພາ
ຍໃຫ້ການນຳທາງຂອງທູດສະຫວັນຜູ້ທີ່ມາຮ່ວມກັບທູດສະຫວັນອົງທິສາມໃນຂ່າວສານທີ່ຈະຖືກປະກາດແກ່ໂ
ລກ. ພຣະເຈົ້າຈະຊົງໃຊ້ວິທີທາງແລະວິທີການທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເຫັນຢ່າງແຈ້ງວ່າ
ພຣະອົງກຳລັງກຸມບັງເຫຼືອງໄວ້ໃນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງເອງ.
ບັນດາຜູ້ປະກອບການຈະປະຫລາດໃຈຕໍ່ວິທີການອັນງ່າຍດາຍທີ່ພຣະອົງຈະຊົງໃຊ້ເພື່ອນຳມາເຖິງ
ແລະເຮັດໃຫ້ພຣະກິດແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະອົງສຳເລັດບໍລິບູນ.” Testimonies to Ministers, 300.